

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Hauch: Under Behandlingen af den nylig vedtagne Lov om Ægteskabets Retsvirkninger enedes man om at lade Paragrafferne 53, 54 og 55, som handlede om Arveforholdet efter den ene Ægtefælles Død, udgaa. Begrundelsen herfor var, at da Familieretskommissionen var lige ved Afslutningen af sine Overvejelser angaaende Spørgsmaalet om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo, fandt man det fra alle Sider naturligt og rigtigt at vente med at lovgive paa dette Omraade, indtil Kommissionens Betænkning forelaa. Som Bilag til det foreliggende Lovforslag har vi nu faaet Familieretskommissionens Betænkning, der indeholder et Udkast til Lovregler paa det heromhandlede Omraade. Udkastet er ledsaget af Bemærkninger med en grundig og klar Udredning af de Synspunkter, der fortjener at komme i Betragtning ved Overvejselen af disse for Samfundet som Helhed saa betydningsfulde Forhold, og det forekommer mig, at Familieretskommissionen som Helhed har været heldig med det Arbejde, der her er udført.

Udkastet holder sig i Hovedsagen til en Fastlæggelse af den Praksis, som Befolkningen har søgt at føre igennem til Trods for, at der ikke tidligere har foreligget faste Lovregler derfor. Jeg tænker her i særlig Grad paa de Tilfælde vedrørende Arveforholdet, som indtræder, naar den ene Ægtefælle dør, uden at der er Livsarvinger; saa har man i mangfoldige Tilfælde ordnet Arveforholdet ved at oprette gensidige Testamenter. Dette Lovforslag vil utvivlsomt, naar det er gennemført, blive modtaget af Befolkningen med Velvillie.

I sin Forelæggelsestale her i Tinget har den højtærede Justitsminister gjort Rede for de Punkter, hvor Regeringsforslaget afviger fra Kommissionsudkastet. Uden at komme nærmere ind paa en Omtale af disse Afvigelser, idet det forekommer mig at være naturligt, at de drøftes i det Udvalg, som jeg skal tillade mig ved Forhandlingens Slutning at foreslaa nedsat, skal jeg dog anføre, at de forekommer mig som Helhed at være Forbedringer. Jeg er med andre Ord enig i de Bemærkninger, den højtærede Justitsminister i sin Forelæggelsestale i al Beskedenhed fremførte herom.

Gennem Lovforslaget bestræber man sig for, saa vidt muligt, at bevare Hjemmets økonomiske Kraft, selv naar den ene Ægtefælle falder bort, og disse Bestræbelser falder utvivlsomt sammen med de Ønsker, som er fremme i Befolkningen, falder i alt

Fald sammen med de Ønsker, som har været udtalt under denne Sags Behandling her i Tinget gennem flere Aar, idet Reglerne paa det Tidspunkt var knyttet til Lovforslaget om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Hvor der er Livsarvinger, faar Hustruen efter dette Lovforslag Ret til at hensidre i uskiftet Bo. Man udvider med andre Ord her Institutionen uskiftet Bo til ogsaa at omfatte saadanne Tilfælde, hvor det er Hustruen, der bliver alene tilbage. Hidtil har Hustruen jo ikke kunnet sidde i uskiftet Bo uden Øvrighedens Tilladelse. Men der er i Lovforslagets § 2 en Bestemmelse, som fastsætter, at der for Hustruen skal udpeges en Tilsynsværge. Saadan som Ministeriet har formet Forslaget, kan Manden træffe Bestemmelse om, hvem denne Tilsynsværge skal være, men der er tilføjet en Bestemmelse om, at for saa vidt Hustruen ikke maatte være tilfreds med det trufne Valg, og hun kan opnaa Overøvrighedens Tilladelse til at omstøde det, vil dette kunne lade sig gøre; der bliver da udpeget en Tilsynsværge i Overensstemmelse med det Ønske, Hustruen maatte have.

Jeg vil gerne om dette Forhold i Almindelighed sige, at det er jo i Virkeligheden en Inkonsekvens i Loven. Det er et Eksempel paa, hvor vanskeligt det er at faa det praktiske Liv til at falde sammen med Teorien om Ligeretsprincippet, som jo gøres gældende ved alle Lejligheder — jeg kunde fristes til at sige: baade i Tide og Utide. Det er en Inkonsekvens, og jeg kunde meget ønske, at vi i Udvalget fik Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal beholde denne Tilsynsværge. Inkonsekvenser af denne Art støder vi jo af og til paa i Lovgivningsarbejdet, og jeg vilde ønske, at man fra udpræget kvindeinteresseret Side — dermed tænker jeg paa de Kvinder, som meget energisk arbejder for, at Ligeretsprincippet skal gennemføres under alle Livets Forhold — for en Gangs Skyld og en Gang for alle vilde erkende, at det praktiske Liv nu en Gang former sig saaledes, at det er meget vanskeligt at gennemføre Ligeretsprincippet saaledes, at man ikke kommer til at gøre Fortræd med det. Havde man en saadan Indrømmelse, havde man nemlig ogsaa en Baggrund, en forstandig begrundet Basis for de Inkonsekvenser, som man paa disse Omraader stadig maa gøre sig skyldig i indenfor Lovgivningen. Naar man ikke har en saadan Indrømmelse, maa man jo atter og atter overveje, om Tiden nu ikke snart maatte være inde til at tage den fulde Konsekvens af Ligeretsprincippet. Og skal